

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-01-13)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1865-01-13)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 30. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000019.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.

København, 13. jan. 1865.

... I går kom den slemme hovedpine over mig, og jeg havde det rigtig dårligt ... Jeg skal nok have sådan en tur, hver gang jeg kommer hjem fra landet. Jeg var så rask, følte mig så uhyre stærk og frisk. Det jublede formelig i mig derved. Så blev jeg kry deraf og uforsigtig, passede ikke ordentlig på med sængetiden og spadseren — og så kom det lidt efter lidt, til det i går brød så voldsomt ud. Jeg er i dag endnu meget mat derefter og i grunden rigtig bedrøvet over, at jeg stadig, når jeg tror mig mest sikker og føler mig mest rask, da skal få det således, som jeg nu havde det i går, og jeg har da intet andet at ty til end at bede Vorherre forbarme sig og i sin nåde se til mig. Og, s. 31 kære Marie, kan du da hjælpe mig med at bede til ham! Mindst piner det mig, at mit legeme ikke befinder sig vel sådan en dag, men mest dette, at jeg altid åndeligt angribes med det samme, føler mig så åndelig mat ... Dog nu håber jeg, at jeg skal være rask igen, når jeg atter har fået mig vænnet til Københavnerlivet og Københavner-luften. — Nej jeg duer aldeles ikke til at leve i København og vil aldrig kunne trives her, skønt jeg får meget kært at sige far vel til, når jeg en gang drager herfra. Tænk dig blot at skulle skilles fra moder! og skønt mit ophold på landet, til jeg bliver gift, vist ofte vil lade mig føle savnet, så er jeg dog så glad så glad ved tanken om, at jeg har bestemt mig til at tage herfra. Det lader nu virkelig til at skulle ordne sig for mig ude i Vallekilde hurtigere, end jeg havde tænkt. Jeg har havt brev fra Hoff, hvori han fortæller mig, at han står i underhandling med en bonde om hans storstue. Han har en sådan, 8 alen lang og 7½ alen bred, temmelig høj og med små vinduer til bægge sider, så jeg kan få lufttræk. Til storstuen hører en forstue, et kammer og endelig en god, møbleret stue, hvor jeg selv kan bo. For alt dette tillige med rengøring og opvarning skulde jeg give 40 rdlr. for det halve år. Og det bedste er endda, at den ligger lige ved siden af præstegården, så jeg vilde jo uhyre gerne have den. Jeg har talt med Dinesen derom, og han mener, at alt er så fortræffeligt, som jeg vil kunne ønske det. Til eleverne håber Hoff også nu i byen at kunne skaffe fornødne opholdssteder for 42 rdlr., så det lader alt til at gå godt. Gud give, det må komme i stand! Jeg længes rigtig efter at kunne begynde derude. Det er så underligt: nu da jeg ikke skal blive ved på seminariet, har mit arbejde dér tabt meget af sin tiltrækningskraft for mig. Jeg har ellers nu begyndt at læse bibelhistorie hos grosserer Balle med tre pæne små piger; det tror jeg nok vil blive fornøjeligt....

Gid, ja gid jeg inden ret lang tid kunde byde dig bryllup; men desværre, det er der vist ikke at tænke på, og jeg er helt bedrøvet derover; men det lader sig vist ikke gøre. Det går ikke an at begynde vort ægteskab hovedkulds og letsindigt, så vi selv straks udsætter os for alskens næringsсорger....

Ser du ikke ud til Helwegs'? *)

s. 32 I går var jeg hos Nørregård *) til et lille selskab i anledning af hans fødselsdag. Hovedpinen var da nogenlunde drevet over, og skønt jeg var alt andet end oplagt, havde jeg det dog så godt dér hos den rare, velsignede Nørregård. Hvor jeg glæder mig til, at du skal lære ham at kende.

I onsdags talte jeg atter på lazarethet ... Det var rart for mig atter at komme derud. Bagefter gik jeg til Grundtvig og fik talt en del med ham. Når man sådan er hjemme hos ham, mærker man ret på hans affældige legeme, hvor gammel han er. Hans kone er nu i bedring.

I tirsdags aftes var Dinesen herude ..